Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/29/2018
Identifikačné číslo spisu:	8009201002
Dátum vydania rozhodnutia:	27.03.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:8009201002.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu Slovenský poľovnícky zväz, Poľovnícke združenie Svit vo Svite, so sídlom vo Svite, ul. Horská 16, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Okresný úrad Prešov - odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Prešove, ul. Masarykova 10, o určenie výkonu práva poľovníctva, vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 10C/6/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. septembra 2015 sp. zn. 7Co/128/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .
Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 9. októbra 2014 č. k. 10C/6/2010-158 a rozhodol o trovách konania.

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Dovolanie odôvodnil ustanovením § 237 ods. 1 písm. f) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), a teda odňatím mu postupom odvolacieho súdu možnosti konať pred súdom tým, že mu bola odopretá možnosť obhajovať sa osobne pred odvolacím súdom.

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), pristupujúci k rozhodovaniu v tejto veci po 30. júni 2016, postupoval na základe úpravy prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 C. s. p. (podľa ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti) už podľa tohto zákona. Keďže však dovolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti bolo nutné posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení O. s. p. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C. s. p. o spravodlivej ochrane porušených

práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov dovolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (Čl. 2 ods. 1 a 2 C. s. p.), ako aj o potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (Čl. 3 ods. 1 C. s. p.).

4. Najvyšší súd ako súd, ktorého funkčná príslušnosť na prejednanie dovolania a rozhodnutie o ňom ostala zachovaná aj po nadobudnutí účinnosti nových kódexov civilného procesného práva (v tejto súv. por. tiež § 10a ods. 1 O. s. p., § 35 C. s. p. aj nedostatok osobitnej úpravy v Civilnom mimosporovom poriadku, teda v zákone č. 161/2015 Z. z.) sa v prvom rade zaoberal tým, či ho dovolateľ podal v zákonom stanovenej lehote a dospel k záveru, že dovolanie bolo podané oneskorene.

5. Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník mohol podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynula táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

6. Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nebolo možné odpustiť. Lehota bola však zachovaná, ak sa dovolanie podalo v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

7. Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. platilo, že lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končili sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhodoval s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci nebolo, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok, bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

8. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota bola zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobil úkon na súde alebo podanie odovzdalo orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

9. V preskúmavanej veci bol dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu doručovaný právnemu zástupcovi žalobcu a žalovanému do vlastných rúk. Právnemu zástupcovi žalobcu a aj žalovanému bol rozsudok odvolacieho súdu doručený 23. novembra 2015. Predmetný rozsudok tak nadobudol právoplatnosť 23. novembra 2015 (§ 159 ods. 1 O. s. p.). Zákonom stanovená jednomesačná lehota na podanie dovolania skončila žalobcovi uplynutím dňa 23. decembra 2015.

10. Žalobca podal dovolanie osobne na prvoinštančnom súde dňa 10. 02. 2016, teda zjavne oneskorene. V danom prípade tak ide o dovolanie podané po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky, vychádzajúc z toho, že zmeškanie lehoty, v ktorej mohol účastník podať dovolanie, nebolo možné odpustiť, dovolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol [§ 447 písm. a) C. s. p.].

12. V dovolacom konaní úspešnému žalovanému najvyšší súd náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

13. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.